



Wie gelooft, wordt zalig

(Ein hartes stück Brot)

Komedie in drie bedrijven

door

HELMUT SCHMIDT

vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WIE GELOOFT, WORDT ZALIG - EIN HARTES STÜCK BROT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HELMUT SCHMIDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Christine Dolman - kortweg moeke, en de spil waar alles om draait, ondanks het feit, dat ze al zo rond de vijfenzeventig moet zijn

Ward - haar oudste zoon, al zeker vijfenveertig jaar op deze aarde rondlopend, maar desalniettemin toch 'n slappeling zonder ruggengraat

Luciel - zijn echtgenote, die geen last heeft van scrupules en haar schoonmoeder onder de groene zoden wil hebben, vanwege de erfenis

Tijmen - moeke's jongste zoon, van hetzelfde karakter als z'n broer, zij het dan ook enkele jaren jonger, en evenals hij onder de plak van z'n vrouw zittend

Clair - wederhelft van Tijmen, gokverslaafd en net zo gewetenloos als Luciel en met precies dezelfde snode ambities

Angel - hulp in de huishouding bij moeke, zo rond de vijfentwintig en beide schoonzussen in het snotje hebbend, zodat die haar wel kunnen schieten

Leslie Roelofsen - moeke's geliefde, zij het dan ook van de verkeerde jaargang, want hij zal er misschien nog geen dertig zijn

DECOR:

Allerleijde de bedrijven spelen in dezelfde ruimte, er is geen tussentijdse bühnenverandering nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links 'n deur naar de keuken, in de korte kant rechts 'n deur naar de slaapkamer van moeke en in de brede achterwand 'n deur naar buiten, c.q. het toilet. Ergens kan ook 'n raam zijn, dat echter niet functioneel is. Het verhaal speelt in de woonkamer van moeke Dolman, die, gezien de leeftijd van de bewoonster, wel netjes, maar niet al te modern hoeft te ogen. De inrichting is zoals gebruikelijk. Dat wil zeggen 'n tafel, wat stoelen, 'n divan, eventueel zithoek, kast, boekenrekje, TV, telefoon, wat familiefoto's aan de wanden, 'n schilderij, vaas met bloemen etc. De decor-bouwer mag hier zijn of haar fantasie de vrije loop laten, rekening houdend met de beschikbare ruimte en mogelijkheden ter plekke.

EERSTE BEDRIJF

Luciel is met 'n rolmaat bezig lengte en breedte van de kamer te meten, noteert de cijfers op 'n notitieblokje; Ward staat er 'n beetje verloren bij, is met z'n gedachten heel ergens anders.

Luciel: Voor twee kamers zal deze ruimte wel te klein zijn, denk je niet, Ward? *(geen antwoord, geïrriteerd en met meer volume)* Ward!

Ward: *(geschrokken)* Eh, ja liefje, wat bedoel je?

Luciel: Als we dit huis willen verhuren, zou het 't voordeligste zijn er twee woningen van te maken. Dubbele huur, weet je. Maar dan zal er toch wel iets aangebouwd moeten worden, vrees ik.

Ward: Jeetje Luciel, daar gaan we nu toch zeker nog geen slapeloze nachten van krijgen. Wie weet, of we dit hier ooit van ma zullen erven.

Luciel: Niet dan? Jij bent immers haar eerstgeborene en derhalve heb je er recht op. Of dacht je soms, dat ik me dit buitenkansje laat ontfutselen door Tijmen, dat achterlijk rund van 'n broer van je? Alleen jammer, dat 't voor twee gezinnen net niet groot genoeg is. En zo'n aanbouw kost natuurlijk ook handenvol geld.

Ward: Alsjeblieft Luciel, laat 't nou gedaan zijn! Als ma 't zou horen!

Luciel: Dat jij altijd alles voor je uit moet schuiven? Eens zullen we er toch over moeten beslissen wat met dit huis gebeuren gaat en daarom kan het maar beter nu meteen. Zijn we, als het zover is, tenminste op alles voorbereid.

Ward: Daar hebben we toch zeker nog twintig jaar de tijd mee.

Luciel: Man, jij gelooft nog aan sprookjes.

Angel: *(op van links, met stofzuiger)* O pardon, ik wist niet...

Luciel: *(schamper)* Och ja, die is er ook nog steeds.

Ward: *(eerder verheugd)* Ha, Angel.

Angel: Neem me niet kwalijk, ik had niet gehoord, dat u er was.

Luciel: *(honend)* Nee, dat zal wel. Hier kan iedereen zomaar in- en uitlopen, zonder dat iemand 't merkt. Prachtige hulp in de huishouding ben jij.

Ward: Alsjeblieft Luciel, als we hadden aangebeld, zou ze ons heus wel gehoord hebben, nietwaar Angel?

Angel: O ja, dan zou ik meteen geweten hebben, dat u er was.

Luciel: Och nee. En waarom zou jij dan überhaupt moeten weten, dat wij er zijn? Dit is nog altijd de woning van ons moeke en jij bent hier alleen maar de werkster, die hier bovendien ook nog maar pas komt kijken. Dus, ga je alsjeblieft niets inbeelden.

Angel: *(bedeesd)* Zoals u wilt, mevrouw Dolman, *(richting links)* zuig ik straks wel.

Luciel: O, dat dacht ik toch ook.

Angel: (*nog even terugdraaiend*) Zal ik soms thee voor u zetten?

Luciel: Stomme vraag.

Angel: Hoe bedoelt u?

Ward: Mijn vrouw probeert daarmee te zeggen, dat ze dat aardig van je zou vinden.

Angel: (*tot Ward*) En komt de andere meneer ook? Ik bedoel uw broer met zijn echtgenote?

Luciel: Die hadden er allang moeten zijn. Dus thee voor vijf personen. En 'n beetje tempo alsjeblieft.

Angel: (*af, met stofzuiger*) Ik zal me haasten. (*Ward kijkt haar met welgevallen na*)

Luciel: (*honend*) Kijk maar uit, dat je je ogen niet bederft. Vraag me af, wat je moeder dacht, toen ze dat mormel in huis haalde. Helemaal uit Surabaya komt ze.

Ward: Hoezo? 't Is toch 'n heel aardige meid. En van Indonesische afkomst is ze beslist niet, dat kan zelfs 'n blinde nog zien. Bovendien schijnt ze, althans volgens ma, eerlijk, vlijtig en correct te zijn.

Luciel: En dat misverstand heeft zich haar zoon, zo te horen, kennelijk ook al eigen gemaakt. Maar weet jij, slome duikelaar, wat er in zo'n meid omgaat? Je kunt ze wel vóór hun kop kijken, maar niet erin. Ik vertrouw d'r in elk geval niet verder dan van hier tot aan de deur.

Ward: Och kom, Luciel, nu zie je toch echt wel spoken. Maar wat denk je, zullen we niet eens gaan kijken waar ma is?

Luciel: (*vinnig*) Waar zou die nu anders kunnen zijn dan in haar nest? Je hebt eergisteren toch zelf gezien hoe beroerd ze d'r aan toe is.

Ward: Daarom juist. (*af in rechts*) Hoogste tijd, dat ik eens naar d'r omkijk.

Luciel: (*achteloos in zichzelf*) Man, ga dan toch. (*Angel komt van links met 'n dienblad, waarop vijf kopjes met schotels, melk en suiker; Luciel, uit de hoogte*) En, is er niets lekkers bij?

Angel: (*niet begrijpend*) Iets lekkers?

Luciel: Is dat nou zo moeilijk? Cake of iets dergelijks.

Angel: Ach zo. Ja kijk, als ik geweten had, dat u zou komen, had ik beslist wel voor 't een of ander gezorgd. Misschien kunt u 't me voortaan beter even laten weten.

Luciel: Ik mag toch aannemen, dat je onderhand wel begrepen hebt, dat wij hier haast iedere dag op visite komen. (*gelaten*) Maar ja, wat kan men ook van iemand als jou verwachten. In de rimboe, waar jij vandaan komt, zal men misschien niet eens weten wat visite is en nog minder hoe men die dient te ontvangen.

Angel: (*kwaad*) Ten eerste kom ik niet uit de rimboe, maar uit 'n land, waar men er misschien betere omgangsvormen op nahoudt dan hier,

en ten tweede weet ik zeer goed hoe men visite dient te ontvangen.

Luciel: (*spottend*) Oei, de dame is nog lichtgeraakt ook. Kijk eens aan.

Angel: Als moeke mij gezegd had voor 'n cake of iets anders te moeten zorgen, zou ik dat heus wel gedaan hebben. Maar u hebt altijd wat op me aan te merken. Niets wat ik doe is in uw ogen goed genoeg.

Luciel: Nu moet jij eens goed naar me luisteren, kruidjeroermijniet. Ofschoon wij allemaal alleen maar het beste met ons moeke voorhebben, komt zij opeens met jou aanzetten, om voor haar te zorgen, terwijl wij absoluut niets van je afweten. Dat je van Surabaya afkomstig en daar geboren en getogen bent, maar dat is dan ook alles. En daarom zou ik vooral eens willen weten, hoe het komt, dat jij accentloos Nederlands spreekt en ook, wat je in ons land te zoeken hebt.

Angel: Ten eerste kan ik u vertellen, dat ik daar uit Nederlandse ouders geboren ben en wat uw tweede vraag...

Clair: (*op dat moment op via midden, gevolgd door Tijmen*) Hallo, daar zijn we. (*op horloge kijkend*) Toch niet te laat zeker?

Luciel: Nee Clair, Ward en ik waren vandaag iets eerder. Ik eh, ik moest nog even iets nakijken.

Clair: Aha. (*ziet Angel, spottend*) En kijk, de hier aangespoelde baboe is er ook. (*Angel woedend af in links*) Slecht gehumeurd vandaag?

Luciel: Schijnt zo.

Clair: Vraag me af, wat dat achterlijk Jetje hier moet. Als 't aan mij lag, kon ze binnen de kortste keren vertrekken.

Luciel: Nu neem je me de woorden toch echt uit de mond, Clair. Had je eens moeten horen wat die voor 'n toon tegen me aansloeg. Wanneer jullie niet waren binnengekomen, zou ze me warempel naar de keel zijn gevlogen.

Tijmen: Ik vind Angel anders best wel 'n aardige meid hoor. 'n Tikkeltje apart zelfs.

Clair: Ten eerste heb jij niets apart te vinden en ten tweede vraag ik me dan toch wel af, wat aan dat scharminkel apart zou zijn. Je kunt haar draaien zo je wilt, maar d'r kont draagt za altijd van achteren.

Luciel: En zo denk ik er ook over.

Tijmen: (*naar rechts*) Nou ja, dan blijven jullie maar eensgezind samen verder denken, (*afgaand*) ga ik ondertussen eens kijken hoe het vandaag met moeke is.

Luciel: (*neemt plaats, evenals Clair*) En, heb je gisteravond weer eens je anonieme sport beoefend?

Clair: (*onwillig*) Geen idee waar je het over hebt.

Luciel: Hou je toch niet van de domme. Net of het hele dorp niet allang weet, dat je verslaafd bent aan gokken. En of het nog niet erg genoeg

was, dat jullie de auto aan de kant hebben moeten doen, ben je, naar ik me heb laten vertellen, nu ook nog doende je huis te verkopen.

Clair: Vraag me af, waarom je met al die informatie niet allang bij de krant bent geweest. Maar als je daar alsnog toe mocht besluiten, moet je er hen ook meteen over informeren, dat Ward al sinds drie maanden niet meer naar z'n werk gaat. En gooi 't maar niet op vakantie, want die heeft hij al 'n half jaar geleden gehad.

Luciel: (*verontwaardigd*) Hé zeg, met wie denk jij eigenlijk dat je het hier te doen hebt?

Clair: Met m'n liefste schoonzus, die niet alleen 'n gat in d'r handen heeft, maar tegenwoordig thuis ook dag in dag uit voor de voeten gelopen wordt door haar vent, omdat hij ontslagen en werkloos is. O nee, Luciel Dolman, ik ben niet zo simpel als jij 't steeds wil doen voorkomen. Je denkt wel, dat je me altijd kunt overtroeven, maar dan zit je er deze keer toch wel mooi naast. (*Luciel haalt diep adem om antwoord te geven, maar zegt dan niets; korte pauze*) En, wat nu? Zit je opeens om woorden verlegen?

Luciel: Luister nu eens, Clair. We zij allemaal geen heiligen. Jij en Tijmen net zomin als Ward en ik. En wat heeft 't dan voor zin elkaar voortdurend in de haren te zitten?

Clair: (*verwonderd*) Wat gaan we nu krijgen? Zo ken ik Luciel Dolman helemaal niet.

Luciel: Allé Clair, zitten we soms niet allemaal in hetzelfde schuitje? Waarom komen we hier anders iedere iedere dag naartoe? Omdat op deze plek onze redding ligt. Daarom! En ga me nu niet vertellen, dat jij en Tijmen daar anders over denken.

Clair: Ik durf te wedden, dat jij nu al precies weet, op welke wijze je de tent hier moet verbouwen, om er het meeste rendement uit te halen.

Luciel: O nee Clair, nu ga je toch wel erg ver met je verdenkingen.

Clair: Niettemin, ons moeke is inderdaad verre van armlastig. Ten eerste zal ze wel 'n flinke bom duiten op d'r spaarbankboekje hebben, ten tweede is er dit huis hier en ten derde zijn er dan ook nog die twaalf hectaren bouwgrond aan de Kerkstraat. Alles bij elkaar niet niks.

Luciel: Precies. Ons goede oude schoonmoedertje heeft wel 't een en ander achter de hand, om erfgenamen gelukkig te maken. En dat zijn wij nu eenmaal.

Clair: (*sceptisch*) De hemel geve, dat je gelijk hebt.

Luciel: Wat valt daaraan te twijfelen? Wij zijn immers de enige nabestaanden. En om ons uit de knoei te helpen, hoeft zij alleen maar even dood te gaan.

Clair: Ajakkas, hoe kun je nou zoiets zeggen? Je zou je moeten schamen. Het lijkt wel, alsof 't je niet vlug genoeg kan gaan.

Luciel: Och nee, Clair, zo bedoelde ik dat toch niet. *(met zakdoekje haar ogen bettend)* Ons lieve moeke, ik mag er niet aan denken, dat zij er op een goeie, sorry, ik bedoel natuurlijk 'n kwaai dag, opeens niet meer zou zijn. Maar we moeten ook realistisch blijven. Je ziet zelf, hoe ze de laatste weken achteruit is gegaan. En vergeet niet, die hartklachten zijn er immers ook nog bijgekomen. Nee nee, volgens mij moeten we zo langzamerhand met het ergste rekening gaan houden hoor.

Clair: *(haar handen wrijvend, verwachtingsvol)* Denk je echt, dat 't nu gaat opschie... *(meteen weer 'n gezicht vol droeve ernst)* eh, ik bedoel, dat 't al zo vlug zal gaan?

Luciel: *(schijnheilig)* Laten we 't niet hopen. *(Ward en Tijmen op van rechts, met moeke in hun midden, haar elk bij 'n arm houdend, zij leunt op 'n stok, is helemaal in zwart gekleed en maakt 'n zieke, zwakke en vooral oude indruk)*

Moeke: Zo is 't wel goed, jongens. Met 'n stok kan ik best nog alleen lopen. *(zij leiden haar naar 'n stoel, waarop moeke plaatsneemt)*

Luciel: *(samen met Clair meteen bij haar, streelt haar wang)* Moeke, daar bent u eindelijk. We hebben ons al zorgen om u gemaakt. Hoe gaat 't dan vandaag?

Clair: U bevalt me helemaal niet, moeke. Zo bleek als u d'r uit ziet. Voelt u zich soms niet goed?

Moeke: Och kinderen, jullie zijn altijd zo bezorgd om me. Maar hoe zou 't met me gaan? M'n benen willen niet meer zo best, m'n rug wordt met de dag krommer en m'n rikketik sputtert ook zo af en toe tegen. Maar ik denk, dat dat op mijn leeftijd wel normaal zal zijn. Ook al is dokter Ten Apel 't daar helemaal niet mee eens.

Tijmen: Luister moeke, zo kan 't toch eigenlijk niet verder. Zou je die huisarts voorlopig niet eens aan de kant zetten en 'n specialist opzoeken?

Luciel: *(valt uit)* Wat klets je nou? Ze is toch al bij drie van die gasten geweest. Wil je soms, dat moeke nog meer van die onderzoeken moet doorstaan?

Moeke: *(tot Tijmen)* Luciel heeft gelijk, m'n jongen. En laten we eerlijk zijn: ik heb de meeste boterhammetjes onderhand toch eigenlijk wel gegeten.

Ward: *(haar wang strelend)* Zoiets mag je niet zeggen, moeke. *(Tijmen staat haar andere wang te strelen)*

Moeke: *(heeft er genoeg van, weert beide handen af)* En hou nu eindelijk eens op met dat gestreel. Ik ben verdorie geen teddybeer. *(doelt op de divan)* Ga zitten en laat me voorlopig even met rust. *(beiden nemen plaats)*

Luciel: Wilt u niet liever 'n kussen in uw rug hebben, moeke?

Moeke: Nee, dank je. En trouwens, voor dat soort dingen heb ik nu immers Angel.

Luciel: Ach ja, Angel. Maar eh, vertel eens moeke, is het nou per se nodig, dat die hier in huis is? Ik bedoel, Clair en ik zijn er toch haast iedere dag. Soms zelfs, zoals ook nu weer, samen met Ward en Tijmen. We gaan voor u naar de winkel, rijden met u naar de dokter en als het moet hanteren we ook nog wel eens de stofdoek. Wat moet u dan nog met die meid? Dat is toch weggegooid geld.

Clair: Ik moet Luciel gelijk geven, moeke. Zomaar 'n wildvreemde in uw huis halen en dan ook nog eentje uit Surabaya. U bent veel te goed van vertrouwen. En 'n sleutel van 't huis had u haar al helemaal niet mogen geven. Stel, dat ze er vandaag of morgen met uw hele hebben en houden vandoor gaat! En dan hoor ik 't geweeklaag al: "Oh, had ik toch maar naar Luciel en Clair geluisterd". Maar dan is het te laat.

Luciel: En het feit, dat u er met geen woord over gerept hebt, 'n hulp in de huishouding te willen nemen, noem ik ronduit bedenkelijk.

Moeke: Hou nu toch eens op jullie. Angel is 'n hartstikke lieve deern en ik heb haar bij me genomen, om ook eens iemand anders om me heen te hebben.

Luciel: Moet je dat horen! Dus ons gezelschap bevalt u niet meer!

Moeke: Enerzijds is dat onzin, ondanks het feit, dat jullie anderzijds best wel vervelend kunnen zijn, omdat jullie geen enkele gelegenheid onbenut laten er je beklag over te doen, hoe duur 't leven wel geworden is.

Clair: Dat is toch ook zo. Maar u interesseert 't niet, omdat u alles wat u nodig hebt maar van de grote hoop hoeft te nemen.

Tijmen: (*schuchter*) Luister Clair, ik geloof niet, dat 't gepast is op deze manier met moeke te praten.

Clair: Waarom niet? Ook over deze dingen moet men van gedachten kunnen wisselen.

Luciel: Hoe het ook zij moeke, met deze Angel hebt u ons allemaal zwaar teleurgesteld. We moeten nu immers aannemen, dat uw eigen kinderen u niet meer goed genoeg zijn.

Clair: En bedenkt u ook eens wat u aan die baboe uit Surabaya kwijt bent elke week. Tien euro krijgt ze per uur en elke dag is ze hier wel zo'n drie tot vier uur doende. Tel uit je winst. Die haalt u toch het vel over de oren!

Moeke: Die tien euro heb ik haar zelf aangeboden.

Ward: Ik vind 't helemaal niet teveel. Dat is toch 'n normaal uurloon.

Tijmen: Ben ik helemaal met je eens.

Clair: (*woedend*) En zulke woorden komen uit de mond van m'n eigen

man! (*honend tot Tijmen*) Ik mocht lijden, dat je 't overal zo vlug mee eens was.

Luciel: (*kucht eens*) Kun je niet van 'm verlangen Clair. En dan zeg ik alleen maar: eenarmige bandiet. (*richt zich meteen tot moeke*) Maar eh, vertelt u ons dan toch eens, moeke, wat u van plan bent met die Angel.

Moeke: (*verwonderd*) Wat zou ik met d'r van plan zijn? Ze kan bij me blijven zolang ze zelf wil, dat is alles. En het enige, dat ik van jullie vraag is: haar niet meer zoals oud vuil te willen blijven behandelen dan tot nu toe het geval was. Jullie doen verdorie net, alsof ze van 'n andere planeet afkomstig is.

Tijmen: Ik begrijp heel goed wat je bedoelt, moeke, en ik ben 't helemaal met je eens.

Moeke: Gelukkig. En laten we het nu dan maar eens over iets anders hebben.

Luciel: Je hoort 't, Clair, onze schoonmoeder is vooralsnog niet van plan d'r verstand te gebruiken.

Clair: Luister Luciel, moeke wil, dat we vriendelijk zijn tegenover die baboe en dan doen we dat toch. (*voor zich heen*) Maar het laatste woord is hierover nog niet gesproken.

Moeke: (*doet net, alsof ze niets gehoord heeft*) En, Tijmen, je heb deze week zeker vroegdienst, nietwaar?

Clair: (*voordat Tijmen kan antwoorden*) Zeker, moeke, anders kon hij nu immers niet hier zijn.

Moeke: En jij, Ward?

Luciel: (*vlug*) Hij heeft vandaag 'n vrije dag genomen, moeke.

Clair: (*voor zich heen*) O ja, 'n eindeloos vrije dag.

Moeke: (*verwonderd*) O ja? Alweer? Dat komt de laatste tijd wel erg vaak voor zeg. En ik dacht, dat 't zo razend druk was bij de firma. Heb je me laatst niet eens verteld, dat er zelfs 'n vakantiestop gold?

Ward: Tja eh, dat is eh...

Luciel: (*inspringend*) Ward verzint op 't werk vanalles, om maar zo vaak mogelijk overdag hier te kunnen zijn, moeke. 's Avonds willen we immers niet storen, omdat u dan altijd vroeg naar bed wil. (*Angel ondertussen op uit links, met 'n kan thee, begint te schenken*)

Moeke: Net, alsof ik altijd met de kippen op stok ga.

Luciel: (*overvriendelijk*) Ach nee, Angel, is de thee nu al klaar? Je bent toch geen familie van Overtoom zeker?

Clair: (*suikerzoet*) Zullen ze bij haar op de dessa wel nooit van gehoord hebben, Luciel. (*Angel kookt, maar blijft woordloos verder thee schenken*)

Tijmen: (*haar z'n kopje reikend*) Kan ik je soms ergens mee helpen,

Angel?

Clair: (*scherp*) 'n Kop thee schenken, zal ze heus wel alleen kunnen, hoor.

Angel: Dank u, meneer Dolman. Zodra ik 'n sterke hand nodig heb, zal ik me bij u melden.

Clair: (*in zichzelf*) Ja, dat kan ik me levendig voorstellen.

Moeke: Angel, kijk eens in de kast, als je zo goed wilt zijn, daar moeten nog biscuits liggen.

Angel: Ja hoor, momentje. (*is bezig biscuits op 'n schaalte te doen, zet dat op tafel, terwijl Clair doende is 'n sigaret op te steken*)

Ward: Vertel eens, Angel, ben je soms met je hele familie hier naartoe gekomen?

Angel: Ik heb m'n familie nooit gekend, meneer Dolman. Alleen maar m'n moeder en die is vorig jaar overleden.

Moeke: Zo Angel, en kom nu ook even bij ons zitten.

Angel: Ik wil echt niet storen. En eh, ik heb ook nog het een en ander in de keuken te doen.

Moeke: Och kom kind, die paar minuten kunnen er ook nog wel vanaf.

Tijmen: (*springt op, doelt op de plek tussen Ward en zich in*) Hier is nog wel 'n plaatsje vrij.

Ward: (*helemaal naar de kant schuivend*) Ja hoor, gemakkelijk.

Angel: (*al 'n stoel van de achtergrond dichterbij trekkend*) Dank u. (*haalt kop en schotel uit de kast, schenkt zichzelf 'n kop, terwijl de anderen al thee drinken en 'n biscuitje knabbelen, ondertussen*)

Luciel: (*listig*) Vertel eens, Angel, waarom ben je hier eigenlijk naartoe gekomen?

Angel: Omdat ik van origine Nederlandse ben en me daarginder, na de dood van m'n moeder, niets meer bond.

Clair: (*listig*) Maar eh, hoe wil je dan in je onderhoud voorzien? Ik bedoel, je kunt toch niet eeuwig op moeke's goedheid blijven teren. Stel, dat haar eens iets... (*ze wordt onderbroken door Luciel's veelbetekenend kuchen*)

Moeke: (*beslist*) Voorlopig blijft ze bij mij in de buurt en daar ben ik maar wat blij mee. (*tot Angel*) Ik mag er niet aan denken, kind, dat je ooit weer zou weggaan.


Angel: (*liefdevol tot moeke*) Hoeft u zich nu toch nog geen zorgen over te maken.

Luciel: (*ziet nu, dat Clair rookt*) Gossie zeg, aan de nicotine verslaafd ben je dus ook nog! En sinds wanneer is dat dan nu weer?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto